

Jutlus Nõos P, 27.05.18 kell 11.00, Kolmainupüha, leeripüha

Lektsioonid: 4Ms 6:22–27; Mt 28:16–20

Leerikõne: Mt 11:28

Pihikõne: Agenda lühike pihivormel

Jutlus: Ef 1:3–6, 11–14

Laulud: 232 (1–3); 298 (1–2, 3); 197 (1–4); 302 (1–3)

Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on taevast õnnistanud kõige vaimuliku õnnistusega Kristuses; nõnda nagu tema on meid Kristuses valinud enne maailma rajamist olema pühad ja laitmatud tema palge ees armastuses, meid ette määrates lapseõiguse osalisteks Jeesuse Kristuse kaudu enese juurde oma tahtmise heameelt mööda, tema armu kirkuse kiituseks, mille ta meile on kinkinud selles Armastatus ... Temas oleme ka meie saanud liisusosa ettemääratult kõiges toimivat kavandamist mööda tema tahtmise nõu järgi, et me oleksime tema kirkuse kiituseks, kes me varem oleme lootnud Kristusele. Temas olete ka teie sellest ajast peale, mil te saite kuulda tõe sõna, oma pääste evangeeliumi; ja kelles teiegi, saanud usklikuks, olete kinnitatud töötatud Püha Vaimu pitseriga; selle Vaimu, kes on meie pärandi tagatis omandi lunastamiseni – tema kirkuse kiituseks.

Nagu kuulsite, on loetud Pühakirja tekst väga pidulik. See peabki niimoodi olema, sest tegemist on hümniga ehk ülistuslauluga. Viimases piiblitõlkes on see hümn pealkirjastatud sõnadega „Hümn Kristusele“. Siiski on seda hümn teoloogias ikka nähtud hümnina Kolmainsusele – Isale, Pojale ja Pühale Vaimule.

Ja mis võib tänasel kolmainupühal olla sobivam kui laulda kiitust Kolmainsusele! Pool aastat tagasi alanud kirikuaastas on kätte on jõudnud hetk, mil kogudus kiidab Kolmainsust, olles jõulude ajal kiitnud Isa, kes on maailma saatnud oma Poja, olles ülestõusmispühal kiitnud Poega, kes on võitnud surma, ning olles nelipühal kiitnud Püha Vaimu, kes on tulnud Kristuse kogudust siin maa peal lohutama ja rõõmustama. Kõik see on ühe ja sama Jumala töö ning selles väljendub üks ja seesama Jumal, kelle ilmumist Kolmainsusena inimestele täna tähistamegi!

Kuidas aga meie kirjakohas siis Kolmainsust ülistatakse? Seda tehakse veidi varjatud moel tegelikult juba esimeses loetud salmis: „Kiidetud olgu Jumal ja meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on taevast õnnistanud kõige vaimuliku õnnistusega Kristuses...“

Kolme sõna „kiidetud“, „õnnistanud“ ja „õnnistusega“ taga on üks ja seesama tegusõna εὐλογέω 'millestki või kellestki hästi rääkima, kiitma, ülistama, õnnistama'. Vaatame veidi lähemalt, kes keda kiidab või õnnistab.

Kui Piiblis öeldakse, et „kiidetud olgu“, siis tähendab see seda, et see võib käia ainult Jumala kohta. Vaid Jumal on kiidetav. Jeesus ütleb Mt 19:17: „On vaid üks, kes on hea.“ Ja see hea on muidugi Jumal.

Tõepoolest, inimene pole kunagi hea, sest Eedeni aias Jumala vastu eksinud inimese südame mõtlemised on kurjad ta lapsepõlvest peale (1Ms 8:21). Jah, vahel tundub, et inimene teeb häid tegusid. Kuid kui hakata lähemalt uurima, siis selgub, et tegemist on Jumala halastusega inimese vastu. Jumal justkui kasutab inimest, kes pole südamest hea, hea tegemiseks. Seda, et see tõepoolest niimoodi on, näeme juba sellest, et inimene, kes ühel hetkel teeb head, on teisel hetkel võimeline tegema halba. Ja see võimetus teha alati head tuleb tema inimlikust patusest südamest.

Kuid Jumal on alati hea ja pole võimalik, et ta oleks halb, sest headus kuulub lahutamatu Jumala juurde, on üks Jumala omadustest. Seepärast peab inimene Jumalat alati kiitma. Kõik me tahame hästi elada, kuid hea meie elus tuleb ainult Jumalalt!

Teiseks öeldakse meie kirjakohta esimeses salmis, et see Jumal on ka meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa. See tähendab, et Jumal on meile tuntuks saanud Jeesuse Kristuse läbi ja mitte teisiti. Ilma Jeesuse Kristuseta, tema tööta maa peal, surma ja ülestõusmiseta ei mõistaks me Jumala plaani meie suhtes – seda, et ta tahab meile teha ainult head.

Loeme küll VT-st, kuidas Jumal oma rahvast karistab, kui nad on Jumala käskude vastu eksinud.

Ning Jumalast võib jääda mulje kui hirmuäratavast valitsejast, kelle iga järgmine samm on ettearvamatu.

Kuid alles siis, kui mõtleme, kuidas seesama hirmuäratav Jumal on meie eest surma andnud oma ainsa Poja, mõistame, kui suur on Jumala headus meie vastu.

Niisiis on asjaolu, et Jumal pole mitte ainult Looja, kes on kogu oleva loonud ja andnud oma loodud inimestele seadused, kuidas loodud maailmas elada, vaid ka Jeesuse Kristuse Isa, saanud meie, inimeste jaoks suureks õnnistuseks. Meenutame, et sõna, mida siin kasutatakse „õnnistamise“ jaoks, tähendab algselt „millestki või kellestki hästi rääkima“. Meie peame Jumalast hästi rääkima, teda ülistama seetõttu, et tema on meist enne hästi rääkinud! Ta on meid taevast õnnistanud!

Kolmandaks ütleb apostel siin ka seda, et Jumal on meid õnnistanud vaimuliku õnnistusega Kristuses. Milles see vaimulik õnnistus Kristuses seisneb?

Hiljuti, 10. mail me tähistasime Kristuse taevaminemispüha. Jeesus Kristus, kes elas lühikest aega maa peal, läks tagasi oma Isa juurde. Enne aga ütles ta Jh 16:7 järgi oma õpilastele: „Kuid ma ütlen teile tõtt: teile on parem, et ma lahkun, sest kui ma ei lahkuks, ei tuleks Lohutaja teie juurde, aga kui ma ära lähen, siis ma saadan tema teie juurde.“

Järelkult tähendab apostli nimetatud vaimulik õnnistus Kristuses seda, et Kristus saadab meie, inimeste juurde Püha Vaimu, kes julgustab ja kinnitab kogudust tema maapealsetes võitlustes. Püha Vaim loob inimese patuse südame niisuguseks, et see on võimeline tegema järjest rohkem head.

G1 5:22j ütleb apostel Paulus: „Aga Vaimu vili on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitsus.“ Tervelt üheksa suurepärasest omadusest, mida Vaim inimsüdamele annab, nende hulgas, muide, ka headus, mida enne Vaimu tulekut sai olla vaid Jumalal. Niisiis, alles Püha Vaim annab inimesele võime olla hea! Ja seda kõike seetõttu, et Jumal on Jeesuse Kristuse Isa, kes on meid, inimesi õnnistanud taevast Püha Vaimuga Kristuses!

Täna kolmainupühal oleme siin Nõo kirikus kõik rõõmsalt koos ja me oleme saanud õnnistada sellesama Jumalalt antud õnnistusega ka meie koguduse uued liikmed. Kõigi, meie Kolmainu Jumala nimesse ristitute elus hakkavad avalduma ja avalduvad Püha Vaimu viljad, sest Jumal tahab muuta meie südameid.

Apostel ütleb meie kirjakohas: „...nõnda nagu tema [Jumal] on meid Kristuses valinud enne maailma rajamist olema pühad ja laitmatud tema palge ees armastuses, meid ette määrates lapseõiguse osalisteks Jeesuse Kristuse kaudu enese juurde...“ Kas tähendab see tõesti seda, et meie, kelle elu on Jumal Jeesuse Kristuse läbi Pühas Vaimus õnnistanud, oleme juba enne maailma rajamist ära valitud Jumala lasteks elama koos Kristusega Jumala juures?

Jah, niisuguse järelduse saab Piibli sõnast tõepoolest teha! Kolmainu Jumal on tahtnud meile, inimestele sellist armu tõepoolest ilmutada!

Kuid kui apostel ütleb, et Jumalat tuleb kiita, siis käib see mitte ainult meie kohta, kelle Jumal on enne maailma rajamist ära valinud, vaid kõigi inimeste kohta. Kõik peavad Jumalat kiitma! Sest Jumal pole valitute nimekirja veel sulgenud. Kutsutud on kõik inimesed. Kõigile on avatud rõõmusõnum, et Jeesus Kristus on surnud ja üles tõusnud ning Jumal tahab igühte, kes Kristusesse usub võtta oma lapseks igavesse ellu!

Seetõttu on Jumal ja Jeesus Kristus oma Püha Vaimu õnnistust inimkonna peale valanud juba üle kahe aastatuhande. Ei, mitte seetõttu, et Kristus oleks oma töötuse tulla tagasi ning selle maailma ajastu lõpetada, tühistanud. Vaid Jumal tahab kutsuda kõiki inimesi kõigist põlvkondadest. Ütleb ju apostel Peetrus 2Pt 3:9: „Issand ei viivita töötust täitmast, nii nagu mõned peavad seda viivitamiseks, vaid tema on teie vastu pikameelne, sest ta ei taha, et keegi hukkuks, vaid et kõik jõuaksid meelega parandusele.“

Rõõmustagem siis täna kolmainupühal ja leeripühal Jumala heldusest, et ta pole meid maha jättnud, vaid meenutab meile ja meie lastele ikka ja jälle, et ta tahab meid õndsaks teha. Kiidetud olgu Kolmainu Jumal – Isa, Poeg ja Püha Vaim!

Aamen.